

Ændringsforslag

til 2. behandling af

forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (L 41)

Af erhvervsministeren:

1. I § 1, stk. 1, nr. 9, ændres: »1-7, 10-11 og 19« til:
»1-7 og 10-11«.
2. I § 1, stk. 4, udgår: »Erhvervsstyrelsen kan for virksomheder og personer omfattet af«.
3. I § 10, nr. 2, litra b), udgår »eller ved valutaveksling«.
4. I § 10, nr. 2, indsættes som litra c):
» c) 500 euro eller derover ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.
5. Efter kapitel 9 indsættes:

»Kapitel 9 a

Valutavekslingsvirksomhed

§ 39 a. Valutavekslingsvirksomhed må kun udøves her i landet af virksomheder, der har tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

§ 39 b. Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, hvis

- 1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,
- 2) medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, opfylder kravene i § 39 f,
- 3) virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden,
- 4) virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange, herunder om forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 8, stk. 1, på alle væsentlige områder og
- 5) virksomheden ikke tidligere har været dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

§ 39 c. En ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 39 b er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde følgende:

- 1) Oplysning om virksomhedens juridiske struktur med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter, hvor udarbejdelsen af disse dokumenter er påkrævet i medfør af lovgivningen.
- 2) Adressen på virksomhedens hovedkontor.
- 3) En beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.
- 4) En budgetprognose for de 3 kommende regnskabsår fra ansøgningstidspunktet, samt seneste reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.
- 5) Oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller, hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 39 f, er opfyldt.
- 6) Oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, størrelsen af disses andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.
- 7) Oplysninger om virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og regnskabsmæssige procedurer, omfattende, men ikke begrænset til:
  - a. Virksomhedens it-sikkerhedspolitik, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og en beskrivelse af de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af følsomme personoplysninger.
  - b. Virksomhedens forretningsgang for forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden vil foretage for at imødegå de identificerede risici.

§ 39 d. Virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretningen skal foretages senest 2 uger efter ændringen.

§ 39 e. Virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal senest den 1. april hvert år indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter §§ 39 a og 39 b, og en oversigt over virksomhedens ledelse samt eventuelle ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Drives virksomheden som juridisk person uden bestyrelse og direktion, skal erklæringen underskrives af den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden, eller af indehaveren, hvis valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed.

§ 39 f. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med indtræden i virksomhedens ledelse eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 39 b. Der skal endvidere meddeles Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændrer sig. Meddelelsen skal ske senest 2 uger efter ændringen.

§ 39 g. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden

- 1) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af 12 måneder, fra tilladelsen er meddelt, udtrykkeligt giver afkald på at gøre brug af tilladelsen eller ikke har udøvet valutavekslingsvirksomhed i en periode på over 6 måneder,
- 2) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger, der er tillagt vægt ved meddelelsen af tilladelsen, eller på anden uredelig vis,
- 3) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse eller
- 4) ikke overholder bestemmelserne i denne lov.

6. I § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 44, § 46, § 47, stk. 1, og § 47, stk. 2, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«: »og 19,«.

7. I § 50, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 15-19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15-18«.

8. I § 51, stk. 1, og § 51, stk. 6, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 18 og 19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 18«.

9. I § 52, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 15-19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15-18«.

10. § 52, stk. 2, affattes således:

»Erhvervsstyrelsen kan, hvis formålet tilsiger det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.«

11. I § 53 ændres »§ 1, stk. 1, nr. 15-19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15-18«.

12. I § 54 ændres »§ 1, stk. 1, nr. 18 og 19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 18«.

13. I § 71, stk. 1, 2.pkt., indsættes efter »§ 38, stk. 1,«:
»§ 39 a, § 39 d, § 39 e, § 39 f, stk. 2,«.

14. I § 71, stk. 2, ændres »§§ 30 og 31,« til:
»§§ 30, 31 og § 39 a,«.

15. I § 74 indsættes som stk. 3-5:

Stk. 3. Virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, og som er registreret i Erhvervsstyrelsen den 26. juni 2017, kan uanset § 39 a foreløbig fortsætte deres virksomhed her i landet uden tilladelse. Sådanne virksomheder skal dog indsende en ansøgning til Finanstilsynet om tilladelse i henhold til § 39 c, så den er modtaget i Finanstilsynet senest den 31. december 2017. Virksomhederne kan fortsætte deres virksomhed her i landet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen. Har virksomheden ikke sendt en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed til Finanstilsynet, så den er modtaget senest den 31. december 2017, skal udøvelsen af valutavekslingsvirksomhed ophøre den 31. december 2017.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for virksomheder omfattet af overgangsordningen i stk. 3, inddrage registreringen, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, eller hvis virksomheden eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Stk. 5. Finanstilsynet kan for virksomheder omfattet af overgangsordningen i stk. 3, inddrage registreringen, hvis virksomheden har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

16. I indledningen til § 75 ændres », jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 2 i lov om nr. 532 af 29. april 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 632 af 18. juni 2016« til: », jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 31. januar 2017,«.

17. I § 75 indsættes som nr. 3:

I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 34:

»34) Valutavekslingsvirksomheder, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, betaler 12.600 kr.«.

1. Indledende bemærkninger

Formålet med ændringsforslaget er at styrke tilsynet med og håndhævelse af reglerne om hvidvask og finansiering af terrorisme i forhold til valutavekslingsvirksomheder.

Et udkast til ændringsforslaget har været sendt i høring i perioden fra den 21. december 2016 til den 18. januar 2017 som en del af Lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love (Ændrede procedurer vedrørende nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter m.m.). Af tekniske årsager er det efterfølgende blevet besluttet at ud-

skille de dele, der vedrører ændringer af hvidvaskloven, og i stedet fremsætte disse som ændringsforslag til hvidvaskloven.

Der er over de senere år iværksat en række tiltag for at forbedre tilsynsindsatsen over for valutavekslingsvirksomhederne, men det er imidlertid erfaringen, at området fortsat udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og muligheder for hvidvask af kriminelt udbytte og finansiering af terrorisme. På baggrund af en række tilsynsbesøg er det fundet nødvendigt at styrke tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne og indføre videregående indgrebsmuligheder. Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet har i rapporten ”Den nationale risikovurdering på hvidvask i Danmark 2015 ” blandt andet fremhævet valutavekslingsvirksomhederne som et område, der særligt er i risiko for at blive udnyttet til hvidvask.

Tilsynsindsatsen styrkes derfor generelt i forhold til valutavekslingsvirksomheder, bl.a. ved at flytte tilsynet med disse fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Baggrunden er, at valutavekslingsvirksomhederne i deres natur minder om finansielle virksomheder, idet der foretages en økonomisk transaktion på vegne af en kunde. Samtidig minder valutavekslingsvirksomheders virksomhedsstruktur i høj grad om pengeoverførselsvirksomhedernes. Der er derfor et naturligt sammenfald i tilgangen til tilsyn med disse virksomheder, og der forventes at kunne skabes en vis synergi i tilsynet med de virksomheder, som Finanstilsynet i øvrigt fører tilsyn med.

Endvidere foreslås det at indføre krav om, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, skal have en tilladelse til at udøve denne aktivitet, herunder bl.a. at ledelsen underlægges krav om egnethed og hæderlighed. Ved at indføre krav om tilladelse til udøvelse af valutavekslingsvirksomhed skærpes kravene til lovlig virksomhed. Med kravet vil det samtidig være muligt at inddrage tilladelsen ved overtrædelse af hvidvaskloven. Denne sanktionsmulighed vurderes at kunne have en væsentlig præventiv effekt på adfærden i valutavekslingsvirksomhederne.

Derudover foreslås en nedsættelse af beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendingsprocedurer i forbindelse med valutaveksling uden for kundeforhold for i højere grad at begrænse valutavekslingsvirksomhedernes muligheder for omgåelse af loven.

2. Styrkelse af reguleringen af valutavekselvirkomheder i relation til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af udbytte

2.1. Gældende ret

Valutavekslingsvirksomheder er omfattet af reglerne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), og er derfor pålagt en række forpligtelser for at forhindre kriminelles adgang til at veksle udbytte fra kriminelle handlinger. Dette indebærer bl.a. en forpligtelse til at gennemføre kundekendingsprocedurer for at sikre, at kunden er den, som kunden udgiver sig for at være, udarbejde en række interne politikker og forretningsgange for at imødegå hvidvask og finansiering af terrorisme, samt indberette mistænkelige transaktioner og aktiviteter til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Valutavekslingsvirksomheders overholdelse af hvidvaskloven er i dag underlagt Erhvervsstyrelsens tilsyn, og valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen for at kunne

udøve denne virksomhed. Registreringen er betinget af, at virksomheden og dennes ledelse vurderes hæderlig til at udøve denne form for virksomhed, hvilket bl.a. kræver dokumentation for, at ledelsen og ejerne ikke tidligere har været dømt for strafbare forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Valutavekslingsvirksomheder er et højrisikoområde for kriminelles mulighed for at gennemføre hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der er over de senere år iværksat en række tiltag for at forbedre tilsynsindsatsen over for valutavekslingsvirksomhederne, herunder er Erhvervsstyrelsen blevet tilført flere ressourcer til styrelsens tilsynsindsats efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Det er imidlertid erfaringen, at området fortsat udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og muligheder for hvidvask af kriminelt udbytte ved hjælp af valutavekslingsvirksomhederne.

Ovenstående understøttes af Erhvervsstyrelsens tilsynsbesøg hos valutavekslingsvirksomhederne i Danmark i 2015-2016, hvor der er udstedt en række påbud for overtrædelse af hvidvaskloven. Erfaringerne fra tilsynsbesøgene har vist, at der er tale om en branche, hvor der er behov for en styrket indsats og stærkere indgrebsmuligheder for at bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Derudover har SØIK i rapporten ”Den nationale risikovurdering på hvidvask i Danmark 2015” fremhævet blandt andet valutavekslingsvirksomhederne som et område, der særligt er i risiko for at blive udnyttet til hvidvask.

Det er derfor nødvendigt at styrke og effektivisere tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne.

Tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne foreslås derfor overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at valutavekslingsvirksomheder i deres natur minder om finansielle virksomheder, herunder især pengeoverførselsvirksomheder, hvor der foretages en økonomisk transaktion på vegne af en kunde.

Der er således et naturligt sammenfald i tilgangen til tilsyn med pengeoverførselsvirksomheder og valutavekslingsvirksomheder i forhold til hvidvask og finansiering af terrorisme, og da valutavekslingsvirksomheder ikke har en naturlig tilknytning til Erhvervsstyrelsen og ikke i øvrigt er underlagt særlovgivning inden for Erhvervsstyrelsens område, vurderes det hensigtsmæssigt at overføre tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Ud over en overførsel af tilsynet til Finanstilsynet bør kravene til virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, skærpes, således at der stilles flere krav til virksomheden og ledelsen. Ved at stille krav om tilladelse for at kunne udbyde valutaveksling, i stedet for den nuværende registreringspligt, vil der være en større sandsynlighed for at imødegå kriminelles misbrug af valutavekslingsvirksomhederne til hvidvask og finansiering af terrorisme.

2.3. Ændringsforslagets indhold

Tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne skal styrkes. Derfor foreslås det for det første, at hvidvasktilsynet overføres fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Der forventes derved at kunne skabes en synergi i tilsynet med valutavekslingsvirksomheder og de virksomheder, som Finanstilsynet i øvrigt fører tilsyn med. Overførelsen af tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne til Finanstilsynet betyder blandt andet, at virksomhederne vil blive underlagt de skærpede krav til offentliggørelse herunder offentliggørelse af inspektionsredegørelser, som påhviler finansielle virksomheder i Danmark.

For at styrke tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne foreslås det at indføre tilladelseskrav for at kunne drive lovlig valutavekslingsvirksomhed, som svarer til de tilladelseskrav, der gælder for pengeoverførselsvirksomheder. Dette vil bidrage til at øge kvaliteten af tilsynet med virksomhederne.

Forslaget til tilladelseskrav indebærer, at valutavekslingsvirksomheder skal fremlægge dokumentation vedrørende virksomheden, oplysninger om ledelsen og budget m.v. samt forretningsgange for alle væsentlige områder, herunder virksomhedens procedurer for overholdelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Endvidere underlægges virksomhedens ejere og ledelse skærpede krav om egnethed og hæderlighed. Dette indebærer bl.a., at medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt ledelsesansvarlige (indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed) skal ikke må have været straffet for overtrædelser af straffeloven eller den finansielle lovgivning m.v.

Af forslaget følger desuden mulighed for Finanstilsynet til at inddrage en tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, såfremt virksomheden ikke overholder tilladelseskravene, herunder hvis virksomheden ikke overholder lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Finanstilsynet får mulighed for at fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver valutaveksling i begrænset omfang. I forbindelse med en udnyttelse af denne mulighed skal Finanstilsynet have fokus på risikoen for, at kriminelle kan misbruge eventuelle undtagelsesbestemmelser. I det omfang muligheden for at fastsætte undtagelsesregler udnyttes, skal det således ske ved fastsættelse af en række veldefinerede og restriktive undtagelsesbetingelser.

Forslagene vurderes samlet at kunne have en væsentlig præventiv effekt på adfærden i valutavekslingsvirksomhederne, herunder en positiv effekt vedrørende forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

2.4. Nedsættelse af beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendingsprocedurer

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 2, litra b, at virksomheder og personer omfattet af loven skal gennemføre kundekendingsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling. Dette uanset om transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne.

2.4.1. Erhvervsministeriets overvejelser

Som det fremgår, er valutavekslingsvirksomheder et højrisikoområde for kriminelles mulighed for at gennemføre hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette gælder i en vis udstrækning også for pengeoverførselsvirksomheder. Modsat valutavekslingsvirksomheder efterlader pengeoverførselsvirksomheder sig dog altid et elektronisk spor. Derudover stilles der ved pengeoverførsler yderligere krav om, at der skal medsendes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006.

Erhvervsstyrelsen har været på tilsynsbesøg hos alle valutavekslingsvirksomheder i Danmark i 2015-2016, og der er på denne baggrund udstedt en række påbud for overtrædelser af hvidvaskloven. Erfaringerne fra tilsynsbesøgene har vist, at der er tale om en branche, hvor der er behov for en styrket indsats. Derudover har SØIK i rapporten ”Den nationale risikovurdering på hvidvask i Danmark 2015” fremhævet blandt andet valutavekslingsvirksomheder som et område, der særligt er i risiko for at blive udnyttet til hvidvask.

Ved at sænke beløbsgrænsen til 500 euro for, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer ved valutaveksling, vurderes det, at det vil blive sværere at omgå reglerne om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og dermed sværere at misbruge valutavekslingsvirksomhederne til hvidvask og finansiering af terrorisme.

Erhvervsministeriet vurderer, at forslaget vil vanskeliggøre kriminelles brug af kontanter. Dette skyldes, at det har vist sig, at 500 euro sedler er en yndet denomination for kriminelle at anvende, da den har en usædvanlig høj værdi i forhold til andre valutaers største seddelværdi. Dermed kan kriminelle fysisk flytte store summer i form af få pengesedler.

Erhvervsministeriet vurderer, at der ikke på nuværende tidspunkt er tilsvarende behov for at sænke beløbsgrænsen for pengeoverførselsvirksomhederne, da der stilles yderligere krav til disse udbydere, jf. forordning 2015/847/EU.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at sænke beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, sådan at kundekendskabsprocedurer fremadrettet skal gennemføres ved en enkeltstående transaktion på 500 euro eller derover ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundne.

Det sidste led i bestemmelsen skal forhindre omgåelsestilfælde. For eksempel vil det være omgåelse, hvis en person veksler 300 euro i en valutavekslingsvirksomhed og kommer tilbage til den pågældende virksomhed fem minutter senere og veksler 300 euro igen. I dette tilfælde vil der være tale om flere transaktioner, der er indbyrdes forbundne, hvorfor der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, da bagatelgrænsen på 500 euro overskrides.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ændringsforslaget indebærer, at Finanstilsynet fremadrettet skal føre tilsyn med valutavekslingsvirksomhederne. En flytning af hvidvasktilsynet fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet vil medføre en tilbageførsel af Erhvervsstyrelsens bevilling til denne opgave. Da lovforslaget skærper kravene til valutavekslingsvirksomhederne, vil tilsynet med disse virksomheder indebære et øget resourceforbrug hos Finanstilsynet til håndtering af disse virksomheder. Det skærpede tilsyn omfatter indførsel af tilladelseskrav for at drive valutavekslingsvirksomhed og forventes at medføre et øget ressourceforbrug hos Finanstilsynet. Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede ændring i lov om finansiel virksomhed medfører, at valutavekslingsvirksomhederne skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet på 12.600 kr. (2004-niveau).

Ændringsforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at forslaget vil medføre administrative konsekvenser på under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Ændringsforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Ændringsforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Ændringsforslaget indeholder overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser på nedenstående to områder inden for regulering af valutavekslingsvirksomheder.

Ændringsforslaget indeholder regler om en styrkelse af reguleringen af valutavekslingsvirksomheder i relation til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), hvor medlemsstaterne på enkelte områder kan skærpe reglerne, hvis der skønnes et behov herfor. Det foreslås derfor i § 39 a, at valutavekslingsvirksomheder skal opnå en tilladelse for lovligt at kunne udøve denne type aktiviteter, uanset at der ikke er krav om tilladelse i 4. hvidvaskdirektiv, men alene krav om registrering eller godkendelse, jf. art. 47.

Derudover indeholder ændringsforslaget krav om, at gennemførelse af kundekendingsprocedurer for valutavekslingsvirksomheder skal udføres ved transaktioner på 500 euro og derover, hvilket er en skærpelse af det nuværende krav på 1.000 euro.

Specielle bemærkninger

Til nr. 1

I medfør af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 9, er udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter for blandt andet valutavekslingsvirksomheder omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det følger af ændringsforslaget vedrørende § 1, stk. 1, nr. 9, at henvisningen til nr. 19 udgår. Dette betyder, at udenlandske valutavekslingsvirksomheders filialer, distributører og agenter ikke kan udøve valutaveksling i Danmark.

Det foreslåede regelsæt for valutavekslingsvirksomheder er national regulering og dermed ikke regulering på europæisk niveau. Der er således ikke en lovfæstet adgang for valutavekslingsvirksomheder til at udbyde grænseoverskridende virksomhed med en tilladelse fra andre EU- eller EØS-lande. Det er ikke hensigten, at virksomheder skal kunne udbyde valutaveksling gennem agenter eller filialer.

Til nr. 2

Det følger af lovforslagets § 1, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, kan fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Med dette ændringsforslag foreslås tilsynet med valutavekslingsvirksomhed overført til Finanstilsynet. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang inden for valutaveksling, overføres på den baggrund til Finanstilsynet. Der kan eksempelvis være tale om hoteller, der som en service til deres gæster tilbyder valutaveksling i begrænset omfang.

Med udbredelsen af internationale betalingskort og kontantløse betalingsformer i Danmark, hvor stort set alle erhvervsdrivende tager imod elektroniske betalingsmidler, er der dog ikke grundlag for at antage, at de skærpede regler vil ramme f.eks. hotelkunders muligheder og behov for at foretage betalinger i vid udstrækning.

I forbindelse med udnyttelse af muligheden for at fastsætte bestemmelser om, at loven helt eller delvist ikke skal finde anvendelse i forbindelse med valutavekslingsvirksomhed i begrænset omfang, skal Finanstilsynet derfor have fokus på risikoen for, at kriminelle kan udnytte eventuelle undtagelsesbestemmelser. I det omfang, at muligheden for at fastsætte undtagelsesregler udnyttes, skal det således ske ved fastsættelse af en række veldefinerede og restriktive undtagelsesbetingelser i tilfælde, hvor en opretholdelse af kravene må anses som uforholdsmæssigt byrdefuldt for udvalgte virksomhedstyper. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der på et hotel til hotellets gæster tilbydes veksling af mindre beløb i størrelsesordenen højst 2.500 kr. (ca. 335 euro).

Til nr. 3

Det følger af lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2, b), at virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendingsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten

transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det følger af den foreslåede ændring i ændringsforslaget af § 10, stk. 1, nr. 2, b), at valutaveksling udgår af bestemmelsen, således at pengeoverførselsvirksomhed og valutavekslingsvirksomhed opdeles i to selvstændige litra. I den forbindelse sænkes beløbsgrænsen for valutaveksling, jf. de specielle bemærkninger til ændringen af § 10, stk. 1, nr. 2, c).

Dette betyder, at valutavekslingsvirksomhederne skal foretage kundekendingsprocedurer ved en lavere beløbsgrænse end pengeoverførselsvirksomhederne, når de foretager en transaktion for en kunde. Denne beløbsgrænse fastsættes i § 10, stk. 1, nr. 2, c).

Til nr. 4

Det følger af lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2, b), at virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendingsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det foreslås i ændringsforslaget vedrørende § 10, stk. 1, nr. 2, c), at valutavekslingsvirksomheder skal foretage kundekendingsprocedurer ved transaktioner på 500 euro og derover, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det betyder, at beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendingsprocedurer, sænkes.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at det i praksis har vist sig, at det især for de mindre valutavekslingsvirksomheder er nemt og ikke ualmindeligt at omgå reglerne om gennemførelse af kundekendingsprocedurer og dermed undlade disse procedurer. Gennemførelsen heraf er en af grundstenene i forebyggelsen af hvidvask og finansiering af terrorisme. Undlader virksomheden at gennemføre kundekendingsprocedurer, medfører dette, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme på dette område forhøjes. Det er således et almindeligt kriminalpræventivt formål, der ligger bag ændringen. Dertil kommer, at nedsættelsen af beløbsgrænsen indebærer, at al brug af 500 euro sedler ved valutaveksling fremover kun kan ske under iagttagelse af kundekendingsprocedurerne.

For en nærmere afgrænsning af valutavekslingsvirksomhed henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 39 a i ændringsforslaget og til § 1, stk. 1, nr. 19, i lovforslaget.

For en nærmere definition af transaktioner henvises til § 2, stk. 1, nr. 10, i lovforslaget.

Til nr. 5

Det følger af § 51 i lovforslaget, som foreslås ændret ved dette ændringsforslag, at valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Med den foreslåede § 39 a i ændringsforslaget fastlægges, hvilke virksomheder der må udøve valutavekslingsvirksomhed i Danmark.

Med § 39 a gennemføres artikel 47(1) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv).

Det foreslås i § 39 a, at valutavekslingsvirksomhed kun må udøves her i landet af virksomheder, der har tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

Dette betyder, at valutavekslingsvirksomhed ikke må påbegyndes af virksomheder bortset fra pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder, før Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil i medfør af § 39 b.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke udøves valutavekslingsvirksomhed uden tilladelse fra Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at der har vist sig behov for at øge kravene for udøvelse af lovlig valutavekslingsvirksomhed, idet det nuværende registreringskrav ikke har været tilstrækkeligt til at sikre, at valutavekslingsvirksomhederne overholder hvidvaskreglerne. Med kravet om en tilladelse stilles der bl.a. øgede krav til ledelsen samt virksomhedens indretning.

Ved valutavekslingsvirksomhed forstås enhver form for veksling af valuta, hvor valutavekslingen udøves erhvervmæssigt. Benytter en virksomhed opstillede vekselautomater, hvor personer kan veksle valuta, vil disse være omfattet af lovforslaget. Tilfælde, hvor en butik modtager betaling i fremmed valuta og giver tilbage i danske kroner, er ikke at betegne som valutavekslingsvirksomhed i lovens forstand. Det er ikke et krav, at valutaveksling er hovedaktiviteten i virksomheden for at være omfattet af dette lovforslag. For yderligere vejledning om valutavekslingsvirksomhed henvises til de specielle bemærkninger til § 1, stk. 1, nr. 19, i lovforslaget.

Pengeinstitutter må i medfør af § 7, stk. 1, jf. bilag 1, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed, udøve valutavekslingsvirksomhed. Pengeinstitutter skal således ikke have en tilladelse fra Finanstilsynet i medfør af ændringsforslagets § 39 a, til at udøve valutavekslingsvirksomhed.

Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder udøver ikke valutavekslingsvirksomhed på erhvervmæssigt grundlag, hvorfor § 39 a ikke finder anvendelse på Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder. Vil Nationalbanken og offentlige myndigheder udøve valutavekslingsvirksomhed i erhvervmæssig øjemed, må valutavekslingsvirksomheden drives i et særskilt selskab, som da vil være omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder § 39 a.

§ 39 a indebærer, at registreringskravet i § 51 i lovforslaget ophæves.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Med de foreslåede ændringer i ændringsforslaget til § 71, stk. 1 og 2, foreslås det således, at virksomheder og personer, der uden tilladelse fra Finanstilsynet, jf. § 39 a, udøver valutavekslingsvirksomhed, kan straffes med bøde, og ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder.

Den strafbare handling består i at drive valutavekslingsvirksomhed uden tilladelse. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er således, hvis man driver valutavekslingsvirksomhed uden at have tilladelse fra Finanstilsynet. Et eksempel på en særlig grov overtrædelse kan være, at der forsætligt drives valutavekslingsvirksomhed i betydeligt omfang uden tilladelse.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 39 a er virksomheder og personer. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 39 b

Finanstilsynet har efter gældende ret ikke kompetence til at give en virksomhed tilladelse til at udbyde valutavekslingsvirksomhed. Det følger af § 51 i lovforslaget, som foreslås ændret ved dette ændringsforslag, at valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i § 39 b, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, når kravene i nr. 1-5 er opfyldt.

Det foreslås i nr. 1, at virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark.

Ifølge forslaget til § 39 b, nr. 1, skal virksomheden for at få tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed have hovedkontor og hjemsted i Danmark. Ved hovedkontor og hjemsted forstås det sted, hvor valutavekslingsvirksomheden ledes og eventuelt har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Dette betyder, at hvis en udenlandsk valutavekslingsvirksomhed har et datterselskab i Danmark, skal datterselskabet blandt andet have hovedkontor og hjemsted i Danmark for at få tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed.

Det foreslås i nr. 2, at virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, de ledelsesansvarlige, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde kravene i ændringsforslagets § 39 f.

Bestemmelsen gennemfører artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv).

Den foreslåede § 39 f fastsætter krav om, at virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, de ledelsesansvarlige, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde kravene om egnethed og hæderlighed.

Der stilles i § 39 f blandt andet krav om, at de pågældende personer skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, at vedkommende skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, samt at vedkommende ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 39 f.

Det foreslås i nr. 3, at det stilles som betingelse, at virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, og indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Det betyder, at virksomhedens ejere af kvalificerede ejerandele eller indehaveren skal bidrage til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. En ejer af kvalificerede andele må eksempelvis ikke tilskynde til ulovlige aktiviteter i virksomheden, eksempelvis overtrædelse af skatte-lovgivningen.

Finanstilsynet kan i sin afgørelse af, om en virksomhed skal have tilladelse, lægge vægt på, hvorvidt virksomhedens ejere af kvalificerede andele eller indehaveren i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre finansielle virksomheder har vist sig uegnede til at drive finansiell virksomhed fornuftigt og forsvarligt.

Det foreslås i nr. 4, at virksomheden skal have tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 8, stk. 1, i lovforslaget.

Ifølge ændringsforslagets nr. 4, er det en betingelse for at opnå tilladelse, at virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 8, stk. 1.

Forslaget indebærer, at valutavekslingsvirksomheden for at opfylde kravene til at få en tilladelse i medfør af § 39 b skal udarbejde skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og interne kontrolprocedurer.

Opbevaring af oplysninger kan eksempelvis være om konkrete kundeforhold. For mere information om, hvilke oplysninger der skal opbevares, henvises til § 30, stk. 2, i lovforslaget samt de specielle bemærkninger hertil.

Ændringsforslaget indebærer også, at valutavekslingsvirksomhedens politikker, procedurer og kontroller skal udarbejdes med udgangspunkt i den risikovurdering, som virksomheden skal udarbejde i henhold til § 7, stk. 1, i lovforslaget. Det følger blandt andet af § 7, stk. 1, at en virksomhed skal

identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og at denne vurdering skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel.

Det foreslås i nr. 5, at virksomheden ikke kan opnå tilladelse, hvis virksomheden har været dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen.

Forslagets nr. 5 indebærer, at en virksomhed, der tidligere er dømt for et strafbart forhold, hvor der vurderes at være en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen, ikke kan opnå tilladelse som valutavekslingsvirksomhed.

Kravet om, at der skal være en nærliggende fare for misbrug, betyder, at virksomheden ikke kan nægtes en tilladelse, alene fordi denne er dømt for en strafbar handling. Der skal foretages en proportionalitetsvurdering. Der skal være tale om, at det begåede forhold viser en særlig risiko for, at den pågældende ikke vil overholde reglerne om valutavekslingsvirksomhed. Der må bl.a. tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder forholdet er blevet begået. Virksomheder, der er dømt for overtrædelse af moms- eller skattelovgivningen, bør som udgangspunkt ikke meddeles tilladelse. Betingelsen i § 39 b stk. 1, nr. 5, medfører, at Finanstilsynet skal indhente oplysninger om virksomhedens forhold fra andre offentlige myndigheder.

Nægtelse af tilladelse efter § 39 b, stk. 1, nr. 5, skal på begæring af virksomheden indbringes for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, jf. straffelovens § 78, stk. 3.

§ 39 c

Da der ikke gælder et tilladelseskrav til at udøve valutavekslingsvirksomhed efter gældende ret, findes der efter gældende ret heller ikke krav til ansøgning om tilladelse.

Det foreslås i § 39 c, at en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 39 b er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde oplysningerne i nr. 1-7.

§ 39 c fastlægger i medfør af nr. 1-7, hvilke oplysninger en virksomheds ansøgning om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed som minimum skal indeholde. De i nr. 1-7 nævnte oplysninger er ikke udtømmende. Finanstilsynet kan således anmode om supplerende oplysninger, hvis dette vurderes at have betydning for ansøgningssagen og den rette oplysning af denne.

Det foreslås i nr. 1, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om virksomhedens juridiske struktur med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter, hvor udarbejdelsen af disse dokumenter er påkrævet.

Virksomheden skal ifølge nr. 1 sende oplysninger om virksomhedens juridiske struktur med kopi af eventuelt stiftelsesdokument og vedtægter sammen med sin ansøgning til Finanstilsynet. Oplysningerne kan både fremgå direkte af ansøgningen eller vedlægges som bilag til ansøgningen.

Ved juridisk struktur forstås, i hvilken form virksomheden drives, eksempelvis som aktieselskab eller enkeltmandsvirksomhed.

I tilfælde, hvor en virksomhed har udarbejdet stiftelsesdokumenter og vedtægter, skal virksomheden vedlægge kopi af disse dokumenter med sin ansøgning til Finanstilsynet.

Formålet med nr. 1 er at sikre, at Finanstilsynet får oplysning om virksomhedens juridiske struktur, hvortil der ønskes en tilladelse i henhold til ændringsforslagets § 39 b.

Det foreslås i nr. 2, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om adressen på virksomhedens hovedkontor.

Dette betyder, at virksomheden skal indsende oplysninger om adressen på virksomhedens hovedkontor. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ændringsforslaget til § 39 b, nr. 1, som fastslår, at det er en betingelse for tilladelse, at virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark.

Ved hovedkontor forstås det sted, hvor valutavekslingsvirksomheden ledes og eventuelt har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Det foreslås i nr. 3, at virksomhedens ansøgning skal indeholde en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.

Virksomhedens forretningsmodel skal omhandle virksomhedens aktiviteter, eksempelvis bør forretningsmodellen omhandle valutavekslingsvirksomhed, såfremt en virksomhed ønsker at opnå tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed. I tilfælde, hvor en virksomhed udøver andre former for virksomhed, eksempelvis udbud af betalingstjenester, bør dette ligeledes fremgå af forretningsmodellen.

Dette betyder, at virksomhedens forretningsmodel skal indeholde en grundig beskrivelse af virksomhedens nuværende og planlagte forretningsaktiviteter.

En beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel kan enten indgå direkte i ansøgningen om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed eller vedlægges som bilag til ansøgningen.

Formålet med nr. 3 er at give Finanstilsynet mulighed for at vurdere omfanget af virksomhedens planlagte aktiviteter og holdbarheden af virksomhedens forretningsmodel.

Virksomheden skal tilstræbe at beskrive virksomhedens forretningsmodel så nøjagtig og realistisk som muligt.

Det foreslås i nr. 4, at virksomhedens ansøgning skal indeholde en budgetprognose for de 3 kommende regnskabsår, samt senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.

En budgetprognose bør beskrive virksomhedens forventede budget for de kommende 3 regnskabsår fra ansøgningstidspunktet. Såfremt en virksomhed har et revideret årsregnskab fra det foregående regnskabsår, skal dette vedlægges ansøgningen til Finanstilsynet.

Formålet med nr. 4 er at give Finanstilsynet et overblik over den økonomiske side af virksomhedens planlagte aktiviteter.

Pligten for virksomheder til at indsende en grundigt udarbejdet budgetprognose, gør sig gældende for alle valutavekslingsvirksomheder. Virksomheder, der i medfør af anden lovgivning er pålagt at få revideret deres årsregnskab, skal således både indsende en grundigt udarbejdet budgetprognose samt det senest reviderede årsregnskab.

Det foreslås i nr. 5, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 39 f om egnethed og hæderlighed er opfyldt.

Dette betyder, at virksomheden skal indsende oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, og ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene til egnethed og hæderlighed i § 39 f, er opfyldt.

Nr. 5 skal ses i sammenhæng med forslaget til § 39 f, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i nr. 6, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, størrelsen af disses andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Dette betyder, at virksomheden skal indsende oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disses andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Oplysningerne kan indgå i selve ansøgningen eller vedlægges som bilag.

Nr. 6 relaterer sig til § 39 b, nr. 3, hvori det fastslås, at det er en betingelse for tilladelse, at virksomhedens ejere af kvalificerede andele, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Virksomheden skal indsende oplysninger om ejerne af kvalificerede ejerandele i virksomheden, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, størrelsen af disses andele og dokumentation for deres egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 39 b, nr. 3.

Det foreslås i nr. 7, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og

regnskabsmæssige procedurer, omfattende, men ikke begrænset til de i litra a-b, angivne politikker og forretningsgange.

Ved vurderingen af, om kravet til forretningsgangene er opfyldt, vil der blive taget hensyn til den enkelte virksomheds størrelse samt udbud af aktiviteter.

Det foreslås i litra a), at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om virksomhedens it-sikkerhedspolitik, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og en beskrivelse af de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af personoplysninger.

For så vidt angår virksomhedens forretningsgange om it-sikkerhed, så lægger Finanstilsynet i sin vurdering vægt på, at forretningsgangene skal afspejle virksomhedens konkrete forhold, herunder de iboende risici, der findes på it-området inden for virksomhedens konkrete aktiviteter.

Virksomheden skal indsende en it-risikovurdering samt en it-sikkerhedspolitik. Disse skal tage udgangspunkt i beskrivelsen af virksomhedens it-anvendelse, hvilke iboende risici virksomheden har på it-området, samt hvilke tiltag virksomheden vil iværksætte for at imødekomme disse risici.

Benytter virksomheden ikke it-systemer, skal dette oplyses i forbindelse med ansøgning om tilladelse med en beskrivelse af, hvordan det sikres, at personoplysninger opbevares og sikres på tilstrækkelig vis.

Det foreslås i litra b, at virksomhedens ansøgning skal indeholde virksomhedens forretningsgang for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden vil foretage for at imødegå de identificerede risici.

De interne regler bør tage udgangspunkt i virksomhedens egne forhold, dvs. risikoanalysen af virksomhedens forretningsmodel, kundetyper og produkter m.v. og beskrive, hvad der forstås ved hvidvask og finansiering af terrorisme, hvordan dette kan tænkes at forekomme netop i denne virksomhed og de krav, som virksomheden er underlagt i henhold til denne lov. De interne regler kan bestå af en samling af dokumenter, der tilsammen udgør de interne regler. Der stilles ikke krav om, at der skal foreligge et samlet dokument, selvom dette ofte vil være anbefalelsesværdigt.

Til brug for behandlingen af virksomhedens ansøgning om tilladelse efter denne lov skal virksomheden udarbejde og indsende deres skriftlige interne regler om kundelegitimation, opmærksomhedsundersøgelses, og underretningspligt, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne for at forebygge og forhindre hvidvask og finansiering af terrorisme.

Virksomheden skal endvidere udarbejde og indsende skriftlige interne regler om overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Nr. 7 relaterer sig til kravet i § 39 b, nr. 4, om, at virksomheden skal have tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

§ 39 d

Efter gældende ret stilles der ikke krav om, at en virksomhed skal have tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed. Det følger af § 51 i lovforslaget, som foreslås ændret ved dette ændringsforslag, at valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i § 39 d, at virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretningen skal foretages senest 2 uger efter ændringen.

§ 39 d fastlægger en underretningspligt for virksomheder med tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, jf. § 39 a.

Dette betyder, at en virksomhed med tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed efter forslaget til § 39 d er forpligtet til at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget ved meddelelse af tilladelse. Hvis Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen har indhentet yderligere oplysninger og lagt disse til grund ved meddelelse af tilladelse, skal Finanstilsynet underrettes om ændringer af disse oplysninger af virksomheden. Underretningen skal foretages senest 2 uger efter ændringen.

Det følger af bestemmelsen, at kun ændringer i oplysninger, som Finanstilsynet har lagt til grund ved meddelelse af tilladelse, skal meddeles til Finanstilsynet. Meddelelsespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale, som Finanstilsynet har modtaget. Eksempler på ændringer, der ikke skal meddeles Finanstilsynet, kan være ændringer i telefonnummer, e-mailadresse samt ændringer i forretningsgange, der ikke har betydning for at sikre efterlevelsen af lovgivningen. Sker der derimod ændringer i virksomhedens procedurer i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, eller indtræder der et nyt bestyrelsesmedlem, skal Finanstilsynet underrettes.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Med den foreslåede ændring i ændringsforslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt., foreslås det således, at virksomheder, der undlader at underrette Finanstilsynet senest 2 uger efter, at der er indtruffet ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse, kan straffes med bøde.

Den strafbare handling består i at undlade at underrette Finanstilsynet senest 2 uger efter, at der er indtruffet ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er således, hvis man undlader rettidigt at underrette Finanstilsynet om, at virksomheden ikke længere har hovedkontor og hjemsted i Danmark. Et andet eksempel er, hvis man undlader rettidigt at underrette Finanstil-

synet om, at virksomheden er blevet dømt for et strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen. Et tredje eksempel er, hvis man undlader rettidigt at underrette Finanstilsynet om, at betingelserne i § 39 f ikke længere er opfyldt for medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller indehaveren.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 39 d er virksomheden. Der skal således rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen.

§ 39 e

Det følger af ændringsforslaget til § 39 e, at virksomheder med tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed senest den 1. april hvert år skal indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter § 39 b, og en oversigt over virksomhedens ledelse og eventuelle ejere af kvalificerede andele.

En virksomhed, der har tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, skal efter § 39 e en gang årligt indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne til at få tilladelse efter § 39 b. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse, eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed.

Selv om en virksomhed er forpligtet til løbende at sikre, at betingelserne for at opretholde en tilladelse er opfyldt, sikrer § 39 e, at virksomheden over for Finanstilsynet en gang om året erklærer, at dette er tilfældet.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Med den foreslåede ændring i ændringsforslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt., foreslås det således, at virksomheder, der undlader senest den 1. april hvert år at indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter § 39 b, og en oversigt over virksomhedens ledelse og eventuelle ejere af kvalificerede andele, kan straffes med bøde.

Den strafbare handling består i at undlade at indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter § 39 b, og en oversigt over virksomhedens ledelse og eventuelle ejere af kvalificerede andele.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 39 e er virksomheden. Der skal således rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen.

§ 39 f

Den foreslåede bestemmelse i § 39 f fastlægger reglerne om egnethed og hæderlighed for ledelsen af en valutavekslingsvirksomhed.

Det foreslåede stk. 1 fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for bestyrelses- og direktionsmedlemmer i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren af valutavekslingsvirksomheden.

Kravene gælder også, hvor en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion. Her skal den eller de for valutavekslingsvirksomheden ledelsesansvarlige leve op til kravene om egnethed og hæderlighed. Med den eller de for valutavekslingsvirksomheden ledelsesansvarlige forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af valutavekslingsvirksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være ledelsesansvarlig. Det afgørende for, hvilke personer der omfattes af egnetheds- og hæderlighedskravene i medfør af den foreslåede bestemmelse, er således, om de pågældende personer faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af valutavekslingsvirksomheden.

Det følger af forslaget til stk. 1, nr. 1, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen af en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at de skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet, direktøren eller den eller de ledelsesansvarlige tiltræder hvervet eller stillingen eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, fra det tidspunkt, hvor indehaveren søger om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed og i hele den periode, hvori den pågældende varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede stk. 1, nr. 1.

Der opstilles ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv, samt hvilken type virksomhed der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks valutavekslingsvirksomhed. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i forhold for valutavekslingsvirksomheder. Her vil en særlig indsigt i en anden branche, som er relevant for den pågældende valutavekslingsvirksomhed, kunne være tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen eller hvervet i den konkrete valutavekslingsvirksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en valutavekslingsvirksomhed med begrænset forretningsmæssigt omfang, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en større valutavekslingsvirksomhed. Derfor kan man ikke overføre egnetheds-

og hæderlighedsvurderingen fra den ene valutavekslingsvirksomhed til den anden valutavekslingsvirksomhed.

En indehaver af en valutavekslingsvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal på tilsvarende vis som direktører og bestyrelsesmedlemmer have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet som indehaver af valutavekslingsvirksomhed. Ved vurderingen af indehaverens viden, faglige kompetencer og erfaring vil der blive lagt vægt på, om vedkommende har de fornødne kompetencer og ressourcer til at løfte opgaven som udøver af valutavekslingsvirksomheden.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en valutavekslingsvirksomhed, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet om, at et ledelsesmedlem skal udvise tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen, indebærer, at ledelsesmedlemmet i forbindelse med udførelsen af det konkrete hverv eller stillingen skal udvise den fornødne uafhængighed, som stillingen eller hvervet nødvendiggør. For bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i valutavekslingsvirksomheden og således i tilstrækkelig grad kunne udfordre og overvåge direktionens arbejde. Tilsvarende betyder det for direktionsmedlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejderes arbejde.

Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmer af bestyrelsen og direktionen i valutavekslingsvirksomheder eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Ved vurderingen af, om det pågældende bestyrelses- eller direktionsmedlem eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, i valutavekslingsvirksomheder, hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, lever op til kravene i det foreslåede stk. 1, nr. 2, skal der derfor lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes

gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om bestyrelses- eller direktionsmedlemmet, henholdsvis indehaveren, har et godt omdømme. Medlemmet, henholdsvis indehaveren, den eller de ledelsesansvarlige anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af valutavekslingsvirksomheden. Denne vurdering baseres bl.a. på alle kriminelle og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af medlemmets, henholdsvis indehaverens, omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelser, den tid, der er gået siden overtrædelserne, og personens opførsel i mellemtiden, herunder om der er tale om gentagne overtrædelser. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den virksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for manglende overholdelse af den finansielle lovgivning.

Kravene i stk. 1, nr. 2, skal være opfyldt til enhver tid. Dette indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen eller, hvor valutaveksling udøves som en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, fra det tidspunkt, hvor indehaveren eller den eller de ledelsesansvarlige søger om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, og i hele den periode, hvori den eller de pågældende varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om vedkommende vil kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen.

Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type valutavekslingsvirksomhed den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelserne indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det betyder, at en person som udgangspunkt ikke kan udpeges som henholdsvis bestyrelsesmedlem, ledelsesansvarlig eller direktør eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, være indehaver, hvis den pågældende er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning på det finansielle område, ligesom man som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis man bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at man er udnævnt.

I vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes, henholdsvis skal fratræde, vil indgå, om det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at det pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

Det er således ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side. Bestyrelsesmedlemmer og direktører har efter Finanstilsynets praksis pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser. Hertil kommer, at der også skal ske en vurdering i forhold til andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i skattelovgivningen og selskabsretten.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved dom eller ved, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren har vedtaget et bødeforlæg, jf. retsplejelovens § 832.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne begrunde Finanstilsynets indgriben efter stk. 1, nr. 5.

Det foreslås i stk. 1, nr. 4, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem eller ledelsesansvarlig, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, ikke kan varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadium i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Det foreslås i stk. 1, nr. 5, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden

bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, ikke kan varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem, direktør, indehaver eller ledelsesansvarlig, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor bestyrelsesmedlemmets, direktørens, de ledelsesansvarlige eller indehaverens private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af en valutavekslingsvirksomhed. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende.

Herudover vil Finanstilsynet i vurderingen af et ledelsesmedlems, ledelsesansvarlig eller en indehavers adfærd kunne lægge vægt på, om den pågældende på grund af sin private økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer eller deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, har påført valutavekslingsvirksomheden tab eller risiko for tab.

Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af som bestyrelsesmedlem eller direktør.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en valutavekslingsvirksomhed sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen, direktionen eller indehaveren har handlet til skade for virksomheden. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis ledelsen ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis, herunder forretningsgange på alle væsentlige områder, og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer.

Det foreslås i stk. 2, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor valu-

tavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse eller, hvor valutavirksomhed udøves af en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 39 c, og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres. Meddelelsen skal ske senest 2 uger efter ændringen.

I forbindelse med tiltrædelse af hvervet eller stillingen skal ledelsesmedlemmet give Finanstilsynet oplysninger omfattet af stk. 1. Hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, skal indehaveren give Finanstilsynet oplysninger omfattet af stk. 1 i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 39 c.

Indtræder der efter ansøgning om tilladelsen forhold, som er af betydning for vurderingen af, om kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, nr. 2-5, fortsat kan anses for at være opfyldt, er den berørte person tillige forpligtet til af egen drift at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om vedkommende fortsat kan anses for at være egnet og hæderlig. Et ledelsesmedlem, ledelsesansvarlig eller en indehaver har f.eks. pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at vedkommende har søgt om gældssanering, eller at der er rejst sigtelse mod vedkommende for overtrædelse af lovgivningen som nævnt i stk. 1, nr. 3.

De oplysninger, som Finanstilsynet modtager, indgår herefter i bedømmelsen af, om vedkommende er egnet og hæderlig i medfør af det foreslåede stk. 1.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 39 f, stk. 2, foreslås strafbelagt.

Med den foreslåede ændring i ændringsforslaget til § 71, stk. 1, 2. pkt., foreslås det således, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen, indehaveren, eller hvor valutavirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige, der undlader senest 2 uger efter ændringen at meddele Finanstilsynet oplysninger, der er nævnt i § 39 f, stk. 1, hvis forholdene ændres, kan straffes med bøde.

Den strafbare handling består i undladelsen af rettidigt at meddele oplysninger om de ændrede forhold.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 39 f, stk. 2, er virksomheden. Der skal således rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen.

§ 39 g

Det foreslås i § 39 g, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ændringsforslaget til § 39 d, hvoraf det fremgår, at en valutavekslingsvirksomhed er forpligtet til at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse

af tilladelse. Underretning skal ske på forhånd, hvis ændringen må betragtes som væsentlig. I andre tilfælde skal underretning finde sted snarest muligt.

Forslaget til § 39 g fastlægger, hvornår Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed. Ifølge forslaget til nr. 1 kan Finanstilsynet inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af 12 måneder fra meddelelse af tilladelsen, hvis virksomheden udtrykkeligt over for Finanstilsynet giver afkald på at gøre brug af tilladelsen, eller hvis denne ikke har udøvet valutavekslingsvirksomhed i en periode på over 6 måneder.

Ifølge forslaget til nr. 2 kan Finanstilsynet inddrage en virksomheds tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger, der er tillagt vægt ved meddelelsen af tilladelsen, eller på anden uredelig vis. Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, at forholdet har haft en vis betydning for Finanstilsynets afgørelse om at give tilladelsen.

Endvidere er det en forudsætning, at oplysningerne har været bevidst urigtige. Er det sidste ikke tilfældet, må Finanstilsynet vurdere forholdet efter forslaget til nr. 3.

I henhold til forslaget til nr. 3 kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bl.a. krav om egnethed og hæderlighed til bestyrelse, direktion, indehaveren og ledelsesansvarlige i valutavekslingsvirksomheder.

Endelig kan Finanstilsynet i henhold til forslaget til nr. 4 inddrage en tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke overholder bestemmelserne i hvidvaskloven. For at en inddragelse af en tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal finde sted med henvisning til den foreslåede bestemmelse, skal der være tale om en klar og væsentlig overtrædelse af hvidvaskloven, som understøttes af klare faktuelle oplysninger.

Til nr. 6

Med ændringsforslaget af § 40, stk. 1, foreslås tilsynet med hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 40 i lovforslaget.

Forslaget til ændring af § 42, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med forslaget til ændring af § 42, stk. 1, forpligtes virksomheder, som udøver valutavekslingsvirksomhed, og leverandører og underleverandører til disse, af pligten i § 42, stk. 1, i hvidvaskloven til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Herudover omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, samt leverandører og underleverandører til disse af de øvrige bestemmelser i § 42, stk. 2-5, om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, Finanstilsynets mulighed for at kræve at få adgang til alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed er omfattet af bestemmelserne i hvidvaskloven, samt af Finanstilsynets ret til at indhente oplysninger efter § 42, stk. 1 og 4, til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 49, stk. 3, i lovforslaget. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 42 i lovforslaget.

Forslaget til ændring af § 44 er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med forslaget kan Finanstilsynet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist påbyde virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 44 i lovforslaget.

Med forslaget til ændring af § 46 omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, af erhvervsministerens mulighed for at fastsætte regler om virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Med forslaget får erhvervsministeren således bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pligten for de virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 46 i lovforslaget.

Forslaget til ændring af § 47, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Af § 47, stk. 1, i lovforslaget følger Finanstilsynets mulighed for i visse situationer at påbyde en virksomhed, som har videregivet oplysninger om virksomheden, som er kommet offentligheden til kendskab, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Med forslaget til ændring af § 47, stk. 1, omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, af Finanstilsynets mulighed for i visse situationer at påbyde en virksomhed, som har videregivet oplysninger om virksomheden, som er kommet offentligheden til kendskab, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Der henvises til bemærkningerne til § 47 i lovforslaget.

Forslaget til ændring af § 47, stk. 2, er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med forslaget til ændring af § 47, stk. 2, omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed af bestemmelsen, således at hvis virksomheden ikke berigtiger oplysningerne, jf. § 47, stk. 1, i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter § 47, stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 49, stk. 2, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de omfattede virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Der henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 2, i lovforslaget.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med ændringsforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med ændringsforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med ændringsforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 10

Det fremgår af § 52, stk. 2, i lovforslaget, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, og hvis formålet tilsiger det, virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.

Ved den foreslåede ændring udgår henvisningen til § 1, stk. 1, nr. 19, af bestemmelsen.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med ændringsforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder og personer, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Det foreslås, at forsætlig eller groft uagtsom udøvelse af valutavekslingsvirksomhed uden den lovpåkrævede tilladelse, jf. § 39 a, skal kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Tilsvarende foreslås at gælde forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 39 d, om at underrette Finanstilsynets om ændringer i de forhold, som Finanstilsynet har tillagt betydning ved meddelelse af tilladelsen, og for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af kravet om at indsende årlig erklæring til Finanstilsynet, jf. § 39 e.

Det foreslås ligeledes, at forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af kravet om at meddele Finanstilsynet ændringer i ledelsen, jf. § 39 f, stk. 2, skal kunne straffes med bøde.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling henvises der til bemærkningerne til §§ 39 a, 39 d, 39 e og 39 f, stk. 2.

Til nr. 14

Det foreslås, at særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af udøvelse af valutavekslingsvirksomhed uden en tilladelse, jf. § 39 a, skal kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Den strafbare handling består i at drive valutavekslingsvirksomhed uden tilladelse. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er således, hvis man driver valutavekslingsvirksomhed uden at have tilladelse fra Finanstilsynet. Et eksempel på særligt grove overtrædelser kan være, at der forsætligt drives valutavekslingsvirksomhed i betydeligt omfang uden tilladelse.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling henvises der til bemærkningerne til § 39 a.

Til nr. 15

Virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, er forpligtet til at være registreret hos Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 19, og § 51, stk. 1.

Med det i ændringsforslaget foreslåede kapitel 9 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme foreslås en skærpelse af det eksisterende tilsyn med valutavekslingsvirksomhed. Som led heri foreslås det med § 39 a, at disse virksomheder underlægges krav om tilladelse fra Finanstilsynet. Det foreslås endvidere med § 39 b, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, når en række nærmere angivne krav er opfyldte. Virksomheden skal bl.a. i medfør af det foreslåede § 39 b, nr. 4, have tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

Med den foreslåede overgangsordning i § 74 stk. 3, foreslås det, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, og som er registreret hos Erhvervsstyrelsen den 26. juni 2017, uanset § 39 a foreløbig kan fortsætte deres virksomhed uden at have tilladelse indtil den 31. december 2017. Det foreslås, at sådanne virksomheder skal indsende en ansøgning om tilladelse, så den er modtaget i Finanstilsynet senest den 31. december 2017, og at virksomheden herefter kan fortsætte sin virksomhed her i landet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen. Har virksomheden ikke sendt en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed til Finanstilsynet, som er modtaget senest den 31. december 2017, skal udøvelse af valutavekslingsvirksomhed ophøre den 31. december 2017.

Den foreslåede overgangsordning indebærer, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed den 26. juni 2017, og er registreret hos Erhvervsstyrelsen pr. denne dato, kan fortsætte deres virksomhed indtil den 31. december 2017. Disse virksomheder skal efterleve lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme undtagen kapitel 9 a.

Finanstilsynet skal senest den 31. december 2017 have modtaget en ansøgning om tilladelse. Har Finanstilsynet modtaget en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed senest den 31. december 2017, vil virksomheden i perioden, hvor Finanstilsynet behandler ansøgningen, kunne fortsætte uden tilladelse.

Ændringsforslagets § 74, stk. 4, indebærer, at Finanstilsynet i ovennævnte overgangsperiode kan inddrage en virksomheds registrering til udøvelse af valutavekslingsvirksomhed, såfremt virksomheden, virksomhedens ledelse eller reelle ejere er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2. I overgangsperioden overtager Finanstilsynet således Erhvervsstyrelsens mulighed for at inddrage registreringen, der følger af lovforslagets § 51, stk. 6. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 51, stk. 6, i lovforslaget.

Kravet om, at der skal være en nærliggende fare for misbrug, betyder, at Finanstilsynet ikke kan inddrage en registrering, alene fordi den pågældende er dømt for en strafbar handling. Der skal være tale om, at det begåede forhold viser en særlig risiko for, at den pågældende ikke vil overholde reglerne om valutavekslingsvirksomhed. Der må bl.a. tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder forholdet er blevet begået. Hvis den pågældende f.eks. bliver dømt for overtrædelse af moms- eller skattelovgivningen, vil den pågældende kunne få inddraget sin registrering.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at registrerede valutavekslingsvirksomheder kan udøve aktiviteten uden tilladelse indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden. Hvis virksomheden har

indgivet en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, som er modtaget senest den 31. december 2017 i Finanstilsynet, vil virksomheden i perioden, hvor Finanstilsynet behandler ansøgningen, endvidere kunne fortsætte uden tilladelse.

Ændringsforslagets § 74, stk. 5, indebærer, at Finanstilsynet i ovennævnte overgangsperiode kan inddrage en virksomheds registrering til udøvelse af valutavekslingsvirksomhed, såfremt virksomheden har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling. I overgangsperioden overtager Finanstilsynet således Erhvervsstyrelsens mulighed for at inddrage registreringen, der følger af lovforslagets § 51, stk. 6. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 51, stk. 6, i lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at registrerede valutavekslingsvirksomheder kan udøve aktiviteten uden tilladelse indtil den 31. december 2017, og hvis virksomheden har indgivet en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, som er modtaget senest den 31. december 2017 i Finanstilsynet, vil virksomheden i perioden, hvor Finanstilsynet behandler ansøgningen, endvidere kunne fortsætte uden tilladelse.

Til nr. 16

Ændringen er en følge af, at der siden fremsættelsen af lovforslaget er udstedt en ny lovbekendtgørelse af lov om finansiel virksomhed (Lovbekendtgørelse nr. 174 af 31. januar 2017).

Til nr. 17

§ 361 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke virksomheder der betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet. Det foreslås indsat som en ny nr. 34, at valutavekslingsvirksomheder, som er omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, skal opkræves en afgift på 12.600 kr. (2004-niveau).